

Noty o autorach artykułów

Beata Garlej – dr hab., pracownik Katedry Teorii Literatury na Wydziale Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Współpracuje z Zakładem Aksjologii i Estetyki Literackiej tej uczelni. Autorka książek *Warstwowość dzieła literackiego w ujęciu Romana Ingardena. Koncepcja, rozwinięcie, recepcja* (2015), *Ingardenowskie jakości metafizyczne – między otwartością a ścisłością pojęcia* (2016), *O (podstawowym) znaczeniu Ingardenowskiej kategorii konkretyzacji estetycznej* (2018) oraz licznych artykułów w pracach zbiorowych i czasopismach. Obszary badawcze: teoria literatury, poetyka dzieła literackiego, wybrane problemy z zakresu aksjologii i estetyki literackiej, filozofia fenomenologiczna.

Mariola Jarczykova – prof. dr hab., pracuje w Instytucie Literaturoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego. Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół problematyki staropolskiej kultury literackiej, ze szczególnym uwzględnieniem środowiska Radziwiłłów birżańskich. Zagadnienia te poruszane są w czterech monografiach autorskich, np. w ostatnio wydanej książce *Korespondencja i literatura okolicznościowa w kręgu magnaterii Wielkiego Księstwa Litewskiego* (2019). Artykuły i edycje utworów z XVII wieku opublikowała m.in. w takich czasopismach jak: „Barok”, „Odrodzenie i Reformacja w Polsce”, „Terminus”, „Acta Comeniana”, „Śląskie Studia Polonistyczne”.

Wojciech Kaliszewski – dr, adiunkt w Zespole Europeistyki Literackiej IBL PAN, ur. 1956, historyk literatury, edytor, zajmuje się literaturą oświecenia. Ostatnio wydał: *Parnas oświeconych. Studia o poezji polskiej epoki oświecenia* (2019); *Bajki Stanisława*

Trembeckiego (razem z Jerzym Snopkiem) w serii „Biblioteka Literatury Polskiego Oświecenia” (2019).

Magdalena Krefc – pracownik naukowy Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Gdańskiego, gdzie prowadzi zajęcia m.in. z historii literatury polskiej i powszechnej oraz edytorstwa i tekstologii. Lata naukowego dojrzwania spędziła pod kierunkiem prof. Józefa Bachórzea. Głównym przedmiotem jej zainteresowań jest literatura pozytywizmu oraz kultura i obyczaj drugiej połowy XIX wieku. Autorka wielu publikacji dotyczących życia i twórczości Bolesława Prusa i Elizy Orzeszkowej, a także małej monografii jedynej gdańskiej powieści Józefa I. Kraszewskiego. Drugą dziedziną jej aktywności zawodowej jest edytorstwo. Uczestniczka prac Komitetu ds. Edycji Krytycznej Pism Wszystkich Bolesława Prusa. W ramach zespołu ds. *Notatek twórczych* (razem z prof. Anną Martuszeewską) przygotowała do druku niewydane rękopisy Bolesława Prusa. Do tej pory ukazały się trzy tomy: B. Prus, *Pisma wszystkie*, pod red. Beaty Obsulewicz. Seria G: *Notatki twórcze*. T. I: *Notatki „lubelskie”* (2014); T. II: *Notatki o kompozycji 1886–1889* (2016); T. III: *Kompozycja. Zeszyty I–III 1896–1898* (2017). Opracowała i wydała z autografu nieukończoną powieść Elizy Orzeszkowej [*Dziwacy*]. Z zamiłowaniem i wprawą odczytuje dziewiętnastowieczne pismo ręczne. Ostatnio wydana książka to *Śmierć białych motyli. Eliza Orzeszkowa: biografia, wyobrażenia, idee* (2019).

Michał Kuran – dr hab. prof. UŁ, pracownik Instytutu Filologii Polskiej i Logopedii Uniwersytetu Łódzkiego. Jego zainteresowania badawcze obejmują literaturę polską od drugiej połowy XVI do połowy XVIII wieku. Jest to twórczość okolicznościowa, świecka i religijna poezja i proza, epika staropolska, pamiętniki i kroniki, jak też podręczniki epistolografii. Interesuje go tematyka orientalna i staropolska genologia. Prace poświęcał między innymi twórczości Samuela Twardowskiego, Marcina Paszkowskiego oraz Aleksandra Gwagnina.

Roman Magryś – dr hab. prof. UR, literaturoznawca zatrudniony w Zakładzie Literatury Staropolskiej i Polskiego Oświecenia Uniwersytetu Rzeszowskiego. Autor dwóch monografii historycznoliterackich: *Retoryka polska w dobie oświecenia* (1998) i *Bohater literacki powieści stanisławowskiej. Poszukiwanie współczesnej interpretacji artystycznego fenotypu* (2007), współredaktor trzech książek naukowych z zakresu literatury oświecenia: *Poezja okolicznościowa w Polsce w latach 1730–1830: w kręgu spraw prywatnych* (2014), *Poezja okolicznościowa w Polsce w latach 1730–1830: w kręgu spraw publicznych i narodowych* (2014), *Staropolskie i oświeceniowe tematy i preteksty* (2016) oraz autor kilkudziesięciu artykułów poświęconych zagadnieniom

tożsamości kulturowej i spójności personalnej współczesnych i dawnych humanistów polskich, a ponadto zogniskowanych na kulturowej specyfice drugiej połowy XVIII wieku w Rzeczypospolitej szlacheckiej.

Krystyna Maksimowicz – prof. dr hab.; prowadzi badania nad literaturą polskiego oświecenia, a w szczególności nad poezją okolicznościowo-polityczną czasów stanisławowskich. Rezultatem badań z tego zakresu są m.in. opracowania edycji wierszy politycznych czasu Sejmu Wielkiego oraz konfederacji targowickiej i sejmu grodzieńskiego 1793 roku. Prace autorki obejmują druki zwarte, studia w tomach zbiorowych i czasopismach naukowych. Życie zawodowe związała z Uniwersytetem Gdańskim i Wyższą Szkołą Zawodową w Elblągu.

Aleksandra Matykiewicz-Włodarska – dr, politolog i medioznawca, adiunkt w Instytucie Europeistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Bożena Mazurkova – prof. nadzwyczajny w Instytucie Literatury Polskiej na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Jej prace i zainteresowania naukowe koncentrują się na literackiej oraz edytorskiej oprawie dawnych druków, a także na życiu literackim oraz warsztacie twórczym poetów doby stanisławowskiej. Obejmuje badawczą refleksją m.in. formalny kształt oraz funkcje (w strukturze książki i w odniesieniu do dzieł) listów i wierszy dedykacyjnych, przedmów, epigrafów, aprobat cenzorskich oraz przypisów w oświeceniowych edycjach. Drugi obszar zainteresowań obejmuje m.in. wiersze okolicznościowe i okazjonalno-towarzyskie drugiej połowy XVIII wieku (imieninowe, weselne, przyjacielskie); funkcjonowanie wybranych motywów (onirycznych i astralnych) w ówczesnej poezji; epistolografię i druki wróżebne XVIII stulecia; podróżopisarstwo początku XIX wieku. Wśród publikacji są: monografie autorskie: *Literacka rama wydawnicza dzieł Franciszka Dionizego Książnina (na tle porównawczym)* (1993), *Na ziemskich i niebieskich szlakach. Studia o poezji Franciszka Zabłockiego i Franciszka Dionizego Książnina* (2008), *Weksle prawdy i nieprawdy. Studia literackie o książce oświeceniowej* (2011), *Z potrzeby chwili i ku pamięci... Studia o poezji i prozie oświecenia* (2019); współautorstwo monografii edytorskiej: *Wiersze imieninowe poetów z drugiej połowy XVIII wieku* (2011); redakcja i współredakcja prac zbiorowych: *Codziennosc i niecodziennosc oswieconych* (cz. 1–2, 2013), *Wiek XVIII (nie tylko) w szkole. Literatura – historia – kultura – sztuka* (2013), *Świat bliski i świat daleki w staropolskich przestrzeniach* (2015), *Światy oświeconych i romantycznych. Doświadczenia, uczucia, wyobrażenia* (2015), *Wypowiedzi zalecające w książce dawnej i współczesnej* (2015), *Marginalia w książce dawnej i współczesnej* (2019), *Komentarze i przypisy*

w książce *dawnej i współczesnej* (2019); współredakcja tomów w serii „Czytanie Poetów Polskiego Oświecenia”: *Czytanie Książnika* (2010); *Czytanie Krasickiego* (2014); *Czytanie Naruszewicza* (cz. 1–2, 2015); *Czytanie Trembeckiego* (cz. 1–2, 2016); *Czytanie Karpińskiego* (cz. 1–2, 2017).

Marek Nalepa – dr hab. prof. UR, historyk i krytyk; pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Polonistyki i Dziennikarstwa w Uniwersytecie Rzeszowskim; najważniejszym tematem jego zainteresowań badawczych jest kultura literacka lat 1795–1822; autor, współautor, redaktor naukowy i współredaktor 17 książek; publikował w „Pamiętniku Literackim”, „Pracach Polonistycznych”, „Ruchu Literackim”, „Napisie”, „Twórczości”, „Pamiętnikarzu Podlaskim”, „Wrocławskich Studiach Wschodnich”, „Wiek XIX. Roczniku Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza”, „Acta Universitatis Lodziensis”, „Tematach i Kontekstach”, „Frazie”.

Konrad Niciński – dr, ukończył historię sztuki i polonistykę na UW, w 2012 roku obronił doktorat na Wydziale Polonistyki UW. Pracownik IBL PAN, gdzie uczestniczy w pracach zespołu Nowej Panoramy Literatury Polskiej (nlp.pl) przy Centrum Humanistyki Cyfrowej IBL. Ponadto członek Pracowni Studiów Miejskich IKP UW, współpracuje także z Zespołem Badań Obszarów Trzecich Literatury przy IBL PAN. Od 2013 roku kierownik organizacyjny Olimpiady Literatury i Języka Polskiego. W zakresie humanistyki cyfrowej zajmuje się w ostatnim czasie dostosowaniem standardu TEI do edycji polskiej dramaturgii powojennej oraz literatury dokumentu osobistego XIX i XX wieku (gł. epistolografii). W dotychczasowej pracy badawczej zajmował się przede wszystkim historią kultury końca XIX i pierwszej połowy XX wieku, m. in. eksperymentami formacyjnymi, zjawiskiem korespondencji sztuk, dialogami kultur, interakcją miasta i literatury.

Julita Paprotna – doktorantka literaturoznawstwa w Zakładzie Historii Literatury Polskiej XX Wiek i Literatury Najnowszej Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego im. Jana Długosza w Częstochowie. Pisze rozprawę na temat literackiej twórczości Rafała Maltzewskiego. Zainteresowania badawcze: studia nad przestrzenią, postpamięć, gender studies.

Magdalena Piotrowska – dr hab. prof. UAM (Instytut Teatru i Sztuki Mediów). Autorka m.in.: *Zanim „te księgi zblądziły pod strzechy”. Wielkopolska recepcja Mickiewicza* (2006), *Narodowe widowiska kulturowe. Uroczystości żałobne i rocznicowe w Wielkopolsce [1815–1914]*, „*Mens sana in corpore sano*”. *Prolegomena do poezji „Sokółów” w „Przewodniku Gimnastycznym «Sokół» 1881–1894*, „Wiek XIX. Rocznik

Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza” R. X (2017); *Wiek XIX w obrazach świetlanych*, „Wiek XIX. Rocznik Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza” R. XI (2018).

Tadeusz Półchłopek – dr hab., prof. UR, pracownik naukowy Instytutu Polonistyki i Dziennikarstwa Uniwersytetu Rzeszowskiego. Jego prace badawcze koncentrują się głównie wokół zagadnień romantyzmu krajowego, słowianofilskiego dyskursu kulturowego inteligencji galicyjskiej po roku 1830, twórczości Aleksandra Fredry, poezji i publicystyki Leszka Dunina Borkowskiego oraz prasy lwowskiej, a w szczególności sporów ideowych konserwatywnego kręgu pisarzy „Gazety Lwowskiej”, „Słowianina” i „Lwowianina” z „awangardową grupą literacką” skupioną wokół „Dziennika Mód Paryskich”. Autor monografii: *Ród Zoilów i publiczność. Recepcja twórczości Aleksandra Fredry w latach 1821–1882* (2012) oraz „*Piórem i żywym słowem*”. *Dyskursy kulturowe Aleksandra Dunina Borkowskiego* (2019); współredaktor tomu *Kształcenie literacko-kulturowe w dobie kultury masowej polisensorycznej* (2010). Autor kilkudziesięciu artykułów opublikowanych w czasopiśmie naukowych i w konferencyjnych monografiach zbiorowych.

Barbara Stelingowska – dr w zakresie literaturoznawstwa, asystentka w Instytucie Polonistyki i Neofilologii Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach. Swe zainteresowania skupia wokół literatury polskiej i światowej przełomu XIX i XX wieku. W badaniach podejmuje m.in. tematy inności, tożsamości, kobiecości / męskości; interesuje się również obszarem epistolograficznym i biograficznym.

Wydała monografię „*Modernizm kobiety w literaturach słowiańskich (Na przykładzie twórczości Marii Komornickiej i Anny Mar)*” (2015), także dwa tomy interpretacyjne: *Poezja „idylliczna” Marii Komornickiej. Szkic interpretacyjny*, tom I (2017) oraz *Poezja „idylliczna” Marii Komornickiej. Dialog, idylla, romans*, tom II (2019). Przygotowała edycję: M. Komornicka, *Xięga poezji idyllicznej. Rzeczy francuskie* (2011). Prowadzi blog poświęcony osobie poetki (<http://www.komornicka.eu/>).

Ma dwoje dzieci. Mieszka w Siedlcach.

E-mail: barbara.stelingowska@uph.edu.pl